

Από τι να φυλαγόμαστε στη ζωή

ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«ΤΟ ΖΗΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ»

ΜΤΦΡ.: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΡΟΥΣΗΣ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΣΕΛ. 386, ΔΡΧ. 5.000

Ξεκινώντας από την αρχή ότι τίποτα στη ζωή δεν στερείται κινδύνων, επιχειρεί να προσδιορίσει με σαφήνεια την επιστήμη της εκτίμησης των κινδύνων και να καταρρίψει διαδεδομένες αλλά εσφαλμένες αντιλήψεις που αφορούν επικίνδυνες δραστηριότητες και συνήθειες.

«Οι άνθρωποι – διαπιστώνει ο Βρετανικός Ιατρικός Σύλλογος – συχνά υπερτιμούν τη σπουδαιότητα σπάνιων ή μεμονωμένων αιτιών θανάτου και υποτιμούν τα πιο συνήθη αίτια, όπως οι καρδιοπάθειες. Αυτή η παρανόηση – παρατι-

να βιβλίο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των κινδύνων στην καθημερινή ζωή, που φέρει στη θέση του ονόματος του συγγραφέα την «υπογραφή» Βρετανικός Ιατρικός Σύλλογος, ασφαλώς και εμπνέει εμπιστοσύνη ως προς την ορθότητα των εκτιμήσε-

ών του και ως προς την εγκυρότητα των παρεχόμενων συμβουλών. Το «ζην επικινδύνος» έχει συγγραφέα το δόκτορα Μάικλ Χέντερσον, που είναι ειδικευμένος στις τεχνολογικές παραμέτρους της φροντίδας για την υγεία, στην πρόληψη των ατυχημάτων και στην έγκυρη ενημέρωση του κοινού. Σ' αυτόν τον άνθρωπο ανέθεσε ο Βρετανικός Ιατρικός Σύλλογος τη συγγραφή του βιβλίου, εργασία η οποία επετεύχθη υπό την αιγίδα του.

Το βιβλίο δεν αποτελεί – το λέει και η Επιτροπή Επιστήμης και Επιμόρφωσης του Β.Ι.Ε. – διεξοδικό εγχειρίδιο ιατρικής ή περιβαλλοντικής επιστήμης. Περιλαμβάνει πολλά θέματα και είναι εύληπτο και ευανάγνωστο. Για τους γιατρούς, λοιπόν, οι διαίτες π.χ., το αλκοόλ, το κάπνισμα, τα ατυχήματα στη δουλειά και στο παιχνίδι, στο σπίτι και στο ταξίδι, η παραγωγή ενέργειας, η ακτινοβολία κάθε είδους, οι θερμονίες, τα χημικά, το AIDS, ακόμα και η λήψη φαρμάκων αποτελούν κινδύνους που οφείλουμε να τους ελαττώσουμε ή και να τους εκμηδενίσουμε σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο.

ρείται – είναι σημαντική για τον προγραμματισμό των προτεραιοτήτων της περιθαλψης. Το μήνυμα που πρέπει να μεταδοθεί στον κόσμο, τονίζει, είναι ότι δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για τους μικρούς κινδύνους που δεν μπορούμε να ελέγξουμε – για παράδειγμα, θάνατος από κεραυνό – αλλά να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας στους μεγάλους κινδύνους, όπως το κάπνισμα, που μπορούν να περιοριστούν σε μεγάλο βαθμό ή και να εξαλειφθούν».

Εμφαση δίνεται στο πώς αντιλαμβανόμαστε τον κίνδυνο και στο πώς καθορίζουμε τα επιτρεπτά επίπεδά του, στο πόσο ο κίνδυνος αντισταθμίζεται από τις ωφέλειες που έχουμε κάθε φορά, χρησιμοποιώντας π.χ. τεχνολογικές εφευρέσεις.

Το βιβλίο πρωτοεκδόθηκε στην Αγγλία το 1987, η επιτυχία του, όμως, τόσο στο ευρύ κοινό όσο και μεταξύ των ειδικών ή των υπό ειδικευση, έκανε αναγκαία την αναθεώρηση και τον εμπλουτισμό του, καθώς και την επανέκδοσή του από τον οικο «Πέγκουιν» το 1990, απ' όπου και μεταφράστηκε στη γλώσσα μας.

N. Ντς